

[Socialministeren.]

holdet angaar, var gennemstraalet af nogen særlig Indsigt, hverken med Hensyn til Sagen selv eller med Hensyn til de stedfundne Forhandlinger om Socialreformen her paa den høje Rigsdag.

Det ærede Medlem begyndte saaledes med at fremhæve, at det maatte forbavse, naar vi i Maj fik en Socialreform, at denne da trods de store Udgifter ikke slog til, skønt man dog maatte vide, da man gennemførte denne Socialreform, hvor ekstraordinære Forholdene var. Hvis det ærede Medlem var inde i Sagerne — hvad han ikke er, og hvad jeg personlig stærkt beklager, da jeg 8 Gange har talt om dette Spørgsmaal og mine Bemærkninger har været tilgængelige ogsaa for det ærede Medlem, da de alle sammen er trykt i Rigsdagstidende —, hvis det ærede Medlem havde haft Tid og Lyst til at sætte sig ind i disse Ting, vilde han vide, at det ikke var skjult for noget Medlem af den høje Rigsdag, paa hvilken Basis Socialreformen, specielt den Del, vi taler om her, Arbejdsløshedsforsikringen, er udarbejdet. Den blev udarbejdet efter et saakaldt Normalbudget, hvor man først regnede med 21 Mill. Kr. som Raabalancen, om jeg saa maa sige, for Arbejdsløshedsudgifterne for et Aar, hvilket senere, da man maatte gaa ud fra, at Forholdene til en vis Grad vilde blive ekstraordinære, blev sat op til 24 Mill. Kr. og under de endelige Forhandlinger sat yderligere op til en Balance paa 30 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil jo da forstaa, at naar man saa faar en Udgift paa op imod 50 Mill. Kr., som Tilfældet har været i det sidste Kriseaar, kunde dette Beregningsgrundlag umuligt holde. Hertil vil det ærede Medlem sige: Hvorfor lægger vi det saa ikke om? Nej, for naar Loven er beregnet paa at skulle vare ud i Tiden, tilrettelægges man ikke en saadan Lov, altsaa Forsikringslovgivningen med tilhørende Præmier og Bidrag, efter en Krisetid. Det gør man ikke, og det vilde være fuldkommen urimeligt, om man i nogen Art af Forsikring bar sig saaledes ad. Hvis jeg nu havde skjult disse Forhold for den høje Rigsdag, kunde man have bebrejdet mig det. Men 8 Gange, 8 Gange har jeg i Folketinget fremhævet, at disse Beregninger selvfølgelig ikke kunde holde under egentlige Kriseforhold som dem, vi nu er inde i.

Spørgsmaalet bliver derfor: Skal man ændre denne Lov, eller paa hvilken anden Maade skal man med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen komme over Krisetiden? At ændre Loven vilde være urimeligt, saa længe man ikke har den Opfattelse, at Krisen vil vedvare paa samme Maade som nu. Hvorledes skal man da komme over disse Forhold? Ja, det kan ske ad to Veje: enten ved at bygge paa det Grundlag, hvorpaa Arbejdsløshedsforsikringen er opbygget, saaledes som vi gør nu, og forlænge den vedtægtsmæssige Hjælp eller Fortsættelseshjælpen et vist Antal Dage for at bringe de vanskeligst stillede igennem, eller ogsaa ved at gaa den Vej, som det ærede Medlem og hans Parti ønsker: at bevare Forsikringen paa det Grundlag, hvorpaa den er opbygget, og saa sige: hvad der skal til derudover, kan ydes som Kommunehjælp til de arbejdsløse og derigennem som Tilskud til Kommunerne. Med Hensyn til den sidste Udvej vil jeg sige, at den er ikke meget hensynsfuld over for de arbejdsløshedsforsikrede, thi den Omstændighed, at de har maattet bære meget store Byrder ved Forhøjelse af Præmierne o. s. v., skulde dog vel ikke medføre, at de i ganske specielle Kriseaar, hvor Forsikringen ikke slaar til, med det samme skal henvises til offentlig Hjælp. Det er ikke, fordi der er noget nedværdigende i den Form, hvorunder denne Hjælp ydes, men fordi det er urimeligt, at man, naar man har en Forsikringsordning, saa ikke under en Krise udbetaler paa dette Grundlag en vis længere Tid. Dette Forslag fra det ærede Medlem er ogsaa urimeligt af en anden Grund, nemlig den, at det i Virkeligheden aldrig har været det konservative Folkepartis Opfattelse, at man skulde henvise til Kommunerne, hvor man kunde undgaa det ved at bygge videre paa en Forsikringsordning, den være sig mere eller mindre forsikringsmæssig; det er ikke det afgørende. Men man har altid fra den Side sagt: Vi vil være med til, saa vidt som det overhovedet er gør ligt, at yde Hjælp til Selvhjælp. Hvad er en Udbygning af Forsikringsordningen andet end at yde Hjælp til Selvhjælp? For det tredie er dette Forslag urimeligt af den Grund, at Henvisningen af disse Tusinder — det var 16 000 pr. 10. Oktober, og det vilde have været en 16 000—17 000 nu pr. 10. December —,